

Περ. Ενδιαφέρον 22/11/1990

ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΑΜΕΝΟΥΝ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ο Βασίλης Βασιλικός και η Γιανούλα Ουζίκφιλν με τον Κύπριο σκηνοθέτη Νίκο Αθανασίου (αριστερά) και τον Πανίκο Παιονίδη.

■ Του Πανίκου Παιονίδη

Το φετινό φθινόπωρο ήταν ιδιαίτερα γλυκύ στο Παρίσι. Νιόβρης κι οι Παριζιάνοι κάθονταν ακόμα στα υπαίθρια τραπεζάκια των καφέ ενώ τριγύρω οι καστανιές χρύσιζαν στο φως του ήλιου. Οι μίνι «βακάνς» της πρώτης εβδομάδας του Νιόβρη, είχαν δώσει και πάλι την ευκαιρία για ομαδική έξοδο προς τις εξοχές, ένα σπορ που το ασκούν με ιδιαίτερη δεξιοτεχνία οι Γάλλοι. Οι ουρές μπροστά στα σινεμά της Ζερμαίν Ντεπρέ, γύρω από τη στάση του μετρό Οντεόν, όπως πάντα μεγάλες. Τα εστιατόρια επίσης στο Σεν Μισιέλ δουλεύουν συνέχεια μ' ένα κόσμο, που λες και θρίσκειται συνεχώς σε κίνηση. Έγινε πια της μόδας τα Σαββατοκύριακα να καταφθάνουν στο Παρίσι σμήνη από

τουρίστες από την Αγγλία, τη Γερμανία, Ιταλία, Ισπανία κι έτσι ο ξένος έχει πάντα σ' αυτή την πόλη την αίσθηση ότι το αίμα βρίσκεται σε συνεχή κυκλοφορία. Κι ότι ο ξένος ταιριάζει στο χώρο αυτό και βολεύεται με τον ίδιο τρόπο όπως και ο ντόπιος.

Το οδοιπορικό στο φθινοπωρινό Παρίσι άρχισε από το Ρου Σαιν Ζακ, κοντά στους κήπους του Λουξεμβούργου. Εκεί, στον αριθμό 244, είναι το σπίτι και το γραφείο του Κώστα Γαβρά, που από καιρό θεωρείται ένα από τα μεγάλα ονόματα στον κόσμο του κινηματογράφου. Η ταινία του, Ζ στην δεκαετία του '60, τον είχε επιβάλει διεθνώς σαν ένα σκηνοθέτη που συλλαμβάνει με μαστοριά καιρία θέματα της κοινωνικής ζωής και τα μετατρέπει σε

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟ ΠΑΡΙΣΙ

έργα τέχνης. Η ταινία εκεί είχε αποσπάσει μεγάλα βραβεία. Μαζί και το Όσκαρ. Συνέχεια με κάποιο τρόπο, εκείνης της ταινίας που μαστίγωνε τα σκοτεινά μαγειρεία και την απανθρωπιά της εξουσίας (στην περίπτωση η αναφορά ήταν στη δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη) ήρθε η «Ομολογία» όπου ο προβολέας του Γαβρά φώτισε τα εγκλήματα, που διαπράττονταν στην αντίπερα όχθη στην Τσεχοσλοβακία. Η ταινία εκείνη, όπως μας αποκάλυψε ο Γαβράς, μόλις τελευταία προβλήθηκε στην Πράγα, παρουσία και του Προέδρου Χάβελ. Ακολούθησαν οι ταινίες «Κατάσταση Πολιορκίας», που άγγιζε προβλήματα που σχετίζονταν με τις αμερικανικές επεμβάσεις στην Λατινική Αμερική, ο «Αγνοούμενος» μια άλλη πολυβραβευμένη ταινία με πρωταγωνιστή τον Τζακ Λέμον κι η τελευταία του το «Μουσικό κουτί», που απόσπασε την χρυσή άρκτο του Φεστιβάλ Βερολίνου. Τώρα ο Κώστας Γαβράς εργάζεται πάνω σε δικό του σενάριο και επαναλαμβάνει μια παλιά του επιθυμία, να γυρίσει αν βρει το κατάλληλο σενάριο, μια ταινία για την Κύπρο.

Με τον Κώστα Γαβρά μπορείς να συζητήσεις για όλα τα θέματα γιατί είναι μια έντονα προβληματιζόμενη προσωπικότητα, που παρακολουθεί από κοντά και τις εξελίξεις στον πνευματικό, καλλιτεχνικό στίβο αλλά και στον κριτικό - ιδεολογικό. Κι έχει τις απόψεις του. Ο κινηματογράφος όμως ήταν η ζωή του. Ο κινηματογράφος, λέει είναι η μνήμη της κοινωνίας μας.

Στο Παρίσι πήγε ο Γαβράς το 1954 για σπουδές. Μπήκε αρχικά στη Σορβόνη για να παρακολουθήσει φιλολογία γρήγορα όμως μεταπήδησε σε σχολή κινηματογράφου. Όλα τα κατοπινά ακολούθησαν μια ανοδική πορεία γιατί όπως λέει, φάνηκε και τυχερός. Εργάστηκε με το μεγάλο σκηνοθέτη Ρενέ Κλαιρ και το συγγραφέα Ζαν Ζιανό. Και βρήκε επίσης μια καλή σύντροφο στη ζωή του, τη Μισιέλ δημοσιογράφο και τώρα παραγωγό χωρίς την οποία πολλά πράγματα που έκανε δεν θα μπορούσαν να γίνουν.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ

Το οδοιπορικό μας παίρνει από τον Κώστα Γαβρά στον Βασίλη Βασιλικό, τον συγγραφέα του Ζ, που από τέσσερα τώρα χρόνια ζει μόνιμα στο Παρίσι με τη γυναίκα του, Βάσω Παπαντωνίου, τραγουδίστρια της όπερας.

Με το Βασιλικό, όπως και με το Γαβρά, είναι παλιά η φίλια μας. Από τα χρόνια, ακόμα της Χούντας μας έστειλε τα βιβλία του από τη Γαλλία, τα πουλούσαμε και στέλναμε έστω κι εκείνα τα λίγα, που μαζεύονταν, όπως μας έλεγε ενέσεις στις δύσκολες μέρες που περνούσαμε. Αργότερα, πριν από καμιά δεκαριά χρόνια και μετά το θάνατο της γυναίκας του, της Μιμής ήρθε στην Κύπρο κι έγραψε μια σειρά άρθρα που κινούσαν εντύπωση με τις τολμηρές εκτιμήσεις του για τα αίτια της τραγωδίας και τις ευθύνες που επωμιζονταν κύκλοι της Αθήνας. Πιο ύστερα ανάλαβε διευθυντική θέση στην ΕΡΤ μια περίοδο, που απ' ότι λέει, του άφησε ένα κενό, κι ύστερα η νέα μετοίκηση στο Παρίσι, όπου τον βρήκαμε ξανανωμένο.

Το ραντεβού το δώσαμε στο καφέ Παρί, αντίκρου σχεδόν του σπιτιού του, στη Ρού Βιέλ Ντι Τέμπλ, δυο βήματα από το κέντρο Πομπιτού. Τα καφέ υπήρξαν πάντα στο Παρίσι, πέρα από τα άλλα και στέκια όπου συχνάζαν συγγραφείς όχι απλώς για κουβέντα αλλά και για δουλειά. Κι ο Βασίλης χρησιμοποιεί την μια αίθουσα του καφέ Παρί, συνήθως τις πρωινές ώρες που είναι άδεια, για απομόνωση και γράψιμο.

Την περίοδο αυτή ξανακοιτάζει ο Βασίλης όλη του την προηγούμενη δουλειά και την ξανασυναρμολογεί. Δεν την ξαναγράφει αλλά απλώς την ξανασυναρμολογεί με βάση και τα καινούργια δεδομένα.

Με το Βασίλη μλήσαμε επίσης εφ' όλης της ύλης, όπως συνηθίζεται να λέγεται για τις συνεντεύξεις που δεν έχουν αυστηρά καθορισμένο πλαίσιο. Σταθήκαμε και σ' όλα όσα εκτελούνται σήμερα στον σοσιαλιστικό κόσμο αλλά κυρίως στα της Ελλάδας, όπου πολλά πράγματα «πονούν». Κι εδώ η επιθυμία για μια επίσκεψη στην Κύπρο, όπου ο Βασίλης βλέπει μια άλλη ποιότητα ζωής.

Η ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ ΟΥΕΪΚΦΙΛΝ

Στον ίδιο ακριβώς δρόμο όπου μένει ο Βασιλικός, και στο ίδιο μάλιστα κτίριο μένει η Γιαννούλλα Ουεϊκφιλντ, αδερφή του σκηνοθέτη μας Μιχάλη Κακογιάννη.

Ο Συμπριέν Κατσαρής.

Η Γιαννούλλα εργάζεται σε διευθυντικές θέσεις στο χώρο της παραγωγής ταινιών κι είναι περιζήτητη απ' όλες τις μεγάλες κινηματογραφικές εταιρείες. Ξεκίνησε με τον αδελφό της, το Μιχάλη Κακογιάννη, που τον θεωρεί και δάσκαλο της και κινήθηκε μετά μόνη στους πλατειούς ορίζοντες της εβδόμης τέχνης σαν επαγγελματίας πρώτου μεγέθους. Με την Γιαννούλλα μπορείς να μιλήσεις πάνω σ' όλα τα θέματα, που έχουν σχέση με τον κινηματογράφο, τους σκηνοθέτες και τους ηθοποιούς αλλά και για τις μεγάλες δυνατότητες που έχει η Κύπρος να γίνει, μ' ένα σωστό προγραμματισμό, κέντρο παραγωγής ταινιών.

Η Γιαννούλλα όμως δεν είναι απλώς ένας επαγγελματίας παραγωγός ταινιών αλλά κι ένας κήρυκας του δικαίου της Κύπρου στο εξωτερικό. Παντού όπου πάει προβάλλει το νησί της κι όταν μάλιστα στις μέρες μετά την τραγωδία

Η Ελένη Αρβελέρ.

της πρόσφεραν δουλειά στο Λος Άντζελες τους είπε ρητά, ότι θα πάει με τον όρο, ότι θα διατηρήσει το δικαίωμα να μιλά και να διαφωτίζει.

Τις μέρες που βρισκόμασταν στο Παρίσι βρίσκονταν εκεί κι ο Μιχάλης Κακογιάννης. Άρχιζε την προετοιμασία της νέας του ταινίας, όπου θα φιλοδοξεί να αναπλάσει μια ολόκληρη εποχή, τα βυζαντινά χρόνια. Το σενάριο είναι παρμένο από μυθιστόρημα της Μαργαρίτας Λυμπεράκη και στην ταινία θα πρωταγωνιστήσει η Ειρήνη Παπά. Παραγωγός η Γιαννούλλα, που μητέρα ήδη στη δουλειά.

Το ίδιο εκείνο βράδυ σταθήκαμε σε ουρά για να δούμε την ταινία «Χένρυ και Τζιούν» που αναφέρεται στη ζωή του διάσημου Αμερικανού συγγραφέα Χένρυ Μίλλερ στο Παρίσι στη δεκαετία του '30. Τ' όνομα της Γιαννούλλας Ουεϊκφιλντ φηγοιούρει και σ' αυτή την ταινία, που στηρίζεται σε ημερολόγιο της συγγραφέως Ανάις Νιν.

Ο ΣΥΠΡΙΕΝ ΚΑΤΣΑΡΗΣ

Στο Παρίσι όμως ζούν και διαπρέπουν και τρεις άλλοι Κύπριοι. Αυτή τη φορά στο χώρο της μουσικής.

Ο Συμπριέν Κατσαρής είναι από χρόνια τώρα, από παιδί, ένα αναγνωρισμένο ταλέντο στο πιάνο. Εγκατεστημένοι οι Κύπριοι γονείς στο Παρίσι, ύστερα από χρόνια στην Αφρική, έδωσαν τη δυνατότητα στο μουσικό ταλέντο του παιδιού να καλλιεργηθεί και να πάρει όλα τα εφόδια που του χρειαζόνταν για την καλλιτεχνική του σταδιοδρομία. Απόφοιτος, αριστούχος του Κονσερβατορίου του Παρισιού ξεπήδησε πια γρήγορα στο μουσικό στερέωμα κι έφτιαξε ένα ζηλευτό όνομα, που τιμά διεθνώς την Κύπρο.

Συναντηθήκαμε στο σπίτι του στο 16ο διαμέρισμα του Παρισιού, πλάι σ' ένα ωραιότατο πάρκο, σε μια συνοικία όπου ζουν πολλοί διπλωμάτες. Ο Συμπριέν μόλις είχε επιστρέψει από τη Βαρσοβία όπου είχε πάρει μέρος στην Κριτική Επιτροπή του Διαγωνισμού Πιάνου «Σιοπέν» γεγονός αυτό που καταδεικνύει την διεθνώς αναγνωρισμένη αξία του. Κι είχε πολλά να πει γι' αυτό το διαγωνισμό και για το επίπεδο της ερμηνείας. Από τους εφτά που ξεχώρισαν οι τρεις ήταν του γαλλικού κονσερβατορίου και οι δυο Σοβιετικοί. Ο Συμπριέν είχε πολλά επίσης

Αλεξάνδρα Παπατζάκου.

να πει για τη μουσική παιδεία που ολοκληρώνει τον άνθρωπο, για τη μουσική Θεοδωράκη, που την εκτιμά πολύ, για τον Ξενάκη, για την Κύπρο, όπου δεν χάνει την ευκαιρία να δίνει το παρόν του με ρεσιτάλ. Στην Κύπρο αφιέρωσε ο Συριέν και μια «Ραψωδία» του.

Γλυκίτατος στην κουβέντα μιλά με μεγάλη άνεση πάνω σε όλα τα θέματα έστω και αν λέει πως τα ελληνικά του είναι σπασμένα.

Η ΕΛΕΝΗ ΜΟΥΖΑΛΑ

Μια άλλη Κυπρία πιανίστρια που διαπρέπει στο Παρίσι είναι η Ελένη Μουζάλα. Γεννημένη στο Ζαΐρ από πατέρα Κύπριο, από τον Πύργο Τυλληρίας και μητέρα εξ Ελλάδος η Ελένη διακρίθηκε από πολύ μικρή σε διεθνείς διαγωνισμούς πιάνου. Απόφοιτη κι η Ελένη του Κονσερβατορίου Παρισιού μπαίνει δυναμικά στο στίβο των ρεσιτάλ, οργώνοντας Ευρώπη και Αμερική.

Συμπράττει επίσης συνέχεια με διάσημες ορχήστρες.

Συναντούμε την Ελένη στο σπίτι της στο Μον Παρνάς κι αμέσως χαίρεσαι το ξύπνιο μυαλό και τη διάθεση ν' απλώσει μπροστά μας όλες της τις σκέψεις. Παρ' όλο που ζει και σταδιοδρομεί στην Γαλλία η Ελένη προβάλλει συνεχώς και με πάθος προς τα έξω την Ελληνική μουσική. Ένας πρόσφατος δίσκος της είναι η Ελληνική μουσική για πιάνο με έργα των Θεοδωράκη, Χατζηδάκι Σκαλκότα, Καλομόρη, Κωνσταντινίδη, και Αντωνίου. Θεωρείται η Ελένη μια από τις καλύτερες ερμηνεύτριες έργων του Θεοδωράκη. Αυτές τις μέρες μάλιστα πηγαίνει στην Στοκχόλμη όπου οργανώνονται εκδηλώσεις αφιερωμένες στο Θεοδωράκη.

Και της Ελένης όμως η σκέψη είναι συνεχώς στραμμένη στο πατρικό νησί. Μιλάμε για το τι γίνεται στο χώρο της μουσικής, για το Ταμείο Μουσικής και καλών τεχνών, που δημιουργήθηκε πρόσφατα και που στόχο έχει να ενθαρρύνει και τα νέα ταλέντα και την αισθητική καλλιέργεια του κοινού.

Η Ελένη είναι πολύ φιλή της Αλεξάνδρας Παπατζάκου της άλλης Κυπρίας, που διαπρέπει επίσης στο Παρίσι στο χώρο του τραγουδιού. Η Αλεξάνδρα γεννήθηκε στη Λεμεσό από

είκοσι χρόνια όμως ζει και σταδιοδρομεί στη Γαλλία, όπου έκανε λαμπρές μουσικές σπουδές και σε συνέχεια επιβλήθηκε με το ταλέντο της σε διεθνείς διαγωνισμούς τραγουδιού. Η Αλεξάνδρα παρουσιάζεται συχνά σε πρωταγωνιστικούς ρόλους σε Όπερες εντελώς πρόσφατα δε στην ειδική καλλιτεχνική εκδήλωση που οργανώθηκε στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας με την ευκαιρία των 30χρονων της Δημοκρατίας σκλάβωσε κυριολεκτικά το ακροατήριο με την άρια της Κάρμεν. Και πρέπει να πούμε, ότι πολλοί είπαν τότε, γιατί δεν ακούμε πιο συχνά αυτή την υπέροχη φωνή.

Την Αλεξάνδρα την συναντήσαμε στο σπίτι της στο δεκατοέκτο διαμέρισμα του Παρισιού, κάπου κοντά στο μετρό Ωτεβίλ. Ζεστή, εκρηκτική διατυπώνει χωρίς περιστροφές και με πάθος τις σκέψεις της. Όνας επαγγελματίας η ίδια και τρομερά απαιτητική απέναντι στην δουλειά της ζητά το ίδιο κι από τους άλλους. Γι' αυτό και μιλώντας για τα μουσικά πράγματα στην Κύπρο τονίζει την ανάγκη να μην συμβιβαζόμαστε με τις μετριότητες.

Υπάρχει μια περίπτωση να ξανακούσουμε σύντομα την Αλεξάνδρα στο νησί με το οποίο είναι πολύ δεμένη. Τα καλοκαίρια

Ελένη Μουζάλα.

μάλιστα βρίσκει πάντα την ευκαιρία να περάσει λίγες μέρες με τους γονείς της στην Ζωοπηγή.

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΚΚΟΣ

Στο χώρο του θεάτρου τώρα. Μ' όσους μίλησα στο Παρίσι όλοι μου είπαν να δεις τον Γιάννη Κόκκο. Είναι ένα ανερχόμενο αστέρι, που χαίρει μεγάλης εκτίμησης. Τ' όνομα του μου το ανέφεραν όχι μόνο συμπατριώτες του Κόκκου αλλά και Γάλλοι κριτικοί, που έχουν άμεση σχέση με το θέατρο. Του τηλεφώνησα και μου όρισε συνάντηση στο εθνικό θέατρο «Λα Κολίν» στο ενδιαφέρον μιας δοκιμής. Το θέατρο είναι πλάι στο μετρό «Γαμβέττα» και είναι ένα από τα πιο καινούργια θέατρα του Παρισιού.

Από χρόνια στο Παρίσι ο Γιάννης Κόκκος έγινε γνωστός κατ' αρχήν σαν σκηνογράφος από τρία - τέσσερα χρόνια όμως πέρασε και στην σκηνοθεσία,

Ο Κώστας Γαβράς.

ζίνοντας θαυμάσιες παραστάσεις Όπερας.

Προσπάθεια του Κόκκου είναι πάντα να αναδείξει το ποιητικό στοιχείο ενός έργου. Κι επιχειρηματολογεί γύρω από τις απόψεις του. Πιστεύει, ότι υπάρχει μια αναβίωση του μελοδράματος γι' αυτό και τον απασχολεί πολύ αυτός ο χώρος. Η συνομιλία μας, με το Γιάννη Κόκκο επεκτείνεται σε θέματα, που σχετίζονται με το αρχαίο δράμα, που τον ενδιαφέρει ιδιαίτερα, το παγκόσμιο ρεπερτόριο, όπου βλέπει μια στειρότητα και την Κύπρο φυσικά, όπου ευχαρίστως θα μπορούσε να προγραμματίσει μια συνεργασία με το ΘΟΚ.

Ο επόμενος σταθμός στο φθινοπωρινό Παρίσι βρίσκεται στην πασίγνωστη συνοικία Πιγκάλ, που συνορεύει με το λόφο της Μουμάρτης με τους υπαίθριους ζωγράφους και το πολύβουο κύμα των τουριστών. Εδώ στην Ρου Βικτώρ Μασσέ 27 είναι το ραντεβού μας με τον Γιάννη Ξενάκη, τον άλλο μεγάλο Έλληνα πούναι πασίγνωστος όχι μονάχα στη Γαλλία αλλά και διεθνώς.

Κορυφαία, ριζοσπαστική μορφή ο Ξενάκης καθιέρωσε μian εντελώς νέα μουσική στηριγμένη σε καθαρά μαθηματικές βάσεις και σύγχρονες δομές - οργανωτικές αντιλήψεις. Διπλωματούχος Πολιτικός Μηχανικός εργάστηκε στο Παρίσι κάποια χρόνια με το διάσημο αρχιτέκτονα Λε Κορμπυζιέ ενώ ταυτόχρονα αποφοίτησε από το Κονσερβατόριο του Παρισιού.

Μας δέχεται στο στούντιο του, ένα υπέροχο δωμάτιο, με βιβλιοθήκες, τραπέζια, συσκευές. Κι εκείνος ψηλός, λιγνός, ασκητικός, με τη γνωστή ουλή στο πρόσωπο, ενθύμιο των αγώνων του στην Ελλάδα απ' όπου έφυγε το 1947 σαν πολιτικός πρόσφυγας.

Ρωτάμε τον Ξενάκη αν επισκέφθηκε ποτέ την Κύπρο και μας λέει, ότι είχε έρθει στο νησί πριν την τραγωδία και πήγε στο αρχαίο θέατρο της Σαλαμίνας. Έχει όμως κάποιο ιδιαίτερο δεσμό με την Κύπρο. Σηκώνεται, παίρνει από την βιβλιοθήκη ένα χοντρό δεμένο βιβλίο, μας το δίνει. Ξενάκης στο εξώφυλλο, στα αγγλικά. Κι η συγγραφέας Νουρίτσα Μοτοσιάν, Κύπρια αρμενικής καταγωγής,

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟ ΠΑΡΙΣΙ

με σπουδές στην μουσική και την ιστορία της τέχνης. Η Ματοσιάν ζει στο Λονδίνο και εργάζεται με το BBC.

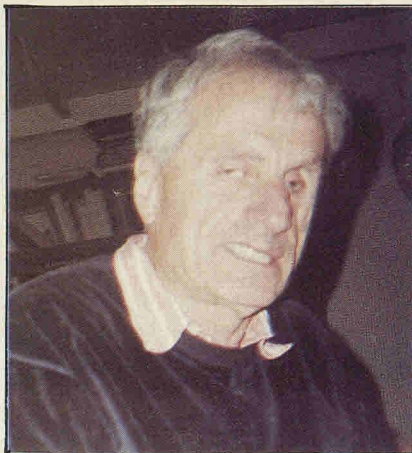
Η συνομιλία μας με τον Ξενάκη ξεκινά φυσικά από αυτή την σύζευξη μαθηματικών, αρχιτεκτονικών δομών με την τέχνη, περνά σε γενικότερα θέματα της κουλτούρας και προχωρά προς τους πολιτικούς χώρους και την Ελλάδα. Κάτι που ιδιαίτερα φαίνεται να απασχολεί τον Ξενάκη, είναι η έρευνα, που την βλέπει να απουσιάζει από την Ελλάδα.

Η Κύπρος, τονίζει, έχει και για γεωγραφικούς λόγους όλη την δυνατότητα για εκείνα που να απλώνει και στην σφαίρα της θεωρίας.

Η έρευνα, η αναζήτηση είναι ίσως το κύριο που χαρακτηρίζει τον δημιουργό Ξενάκη.

Τελευταίος σταθμός του οδοιπορικού μας ήταν το Κέντρο Πομπιντού, αυτός ο μεγαλοπρεπής επιβλητικός ναός της τέχνης που τον διευθύνει η Ελένη Αρβελέρ. Ελληνίδα στην καταγωγή, αναρριχήθηκε στο Παρίσι στις ψηλότερες βαθμίδες των γαλλικών γραμμάτων. Ήταν η πρώτη γυναίκα, που εξελέγη Πρύτανης πανεπιστημίου, σπάζοντας μια παράδοση ανδροκρατίας.

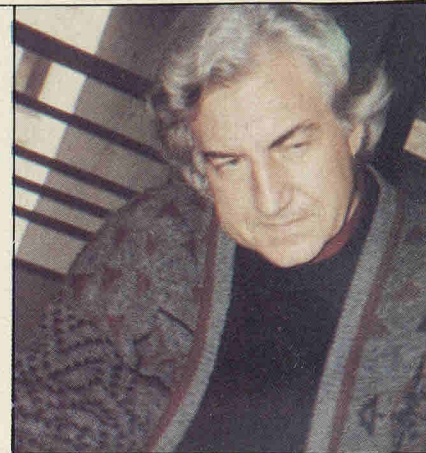
Η αγάπη της Αρβελέρ για την Κύπρο είναι τόσο μεγάλη που σε μέρα αγίας πήγε ολοπρόθυμα στο Κέντρο Πομπιντού για να μας συναντήσει και να μας μιλήσει για τις ποικίλες δραστηριότητες του κέντρου που αγκαλιάζουν όλα τα θέματα. Είναι σε σχέση μ' αυτές τις δραστηριότητες που μας αποκάλυψε τις

Ιωάννης Ξενάκης.

σκέψεις της να προβάλει την κυπριακή κουλτούρα στο κέντρο, πούναι σε τελευταία ανάλυση όπως τονίζει η Ελληνική.

Η κ. Αρβελέρ πιστεύει στην ελεύθερη κυκλοφορία των ιδεών και των πολιτιστικών αξιών και εκτιμά απ' αυτής της πλευράς το γαλλικό πνεύμα γιατί είναι ανοικτό προς όλες τις κατευθύνσεις και αγκαλιάζει κάθε τι το καινούργιο και άξιο. Του έρχεται απ' έξω. Το κέντρο φιλοδοξεί να συγκεντρώνει όλα τα προβλήματα που θέτει η ζωή και καταβάλλει προσπάθειες να δώσει απαντήσεις σ' αυτά τα ερωτήματα. Κάπου 1500 πρόσωπα επανδρώνουν το κέντρο, μετατρέποντας το σ' ένα

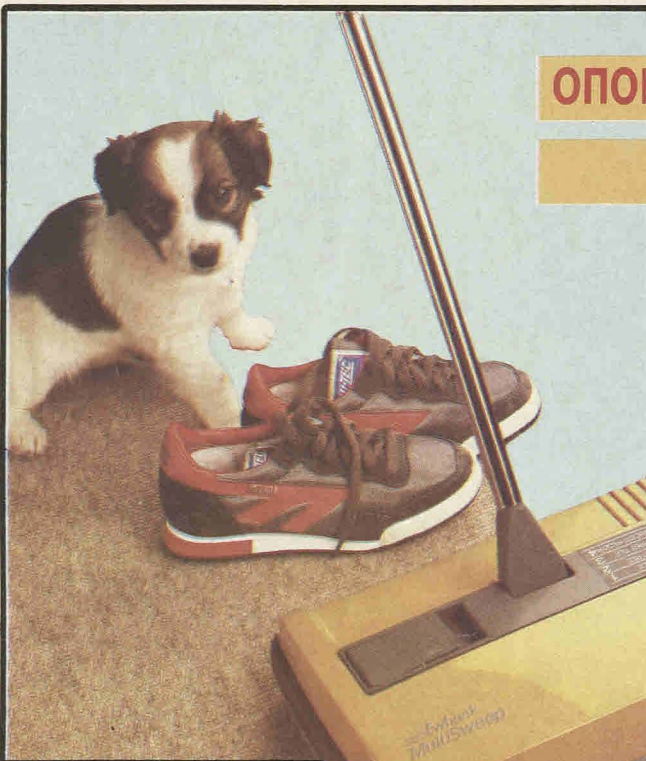

Ο Γιάννης Κόκκος.

γιγαντιαίο οργανισμό και την Ελένη Αρβελέρ στην οποία παραχώρησε η Γαλλική κυβέρνηση την Προεδρία του κέντρου σ' ένα από τα πιο υπεύθυνα πρόσωπα στην Γαλλία.

Ένα οδοιπορικό στο φθινοπωρινό Παρίσι μπορεί να πάει σε πολλές κατευθύνσεις. Μπορεί να πάει και στον κόσμο των εκθέσεων και στον κόσμο του θεάτρου, του κινηματογράφου, της μουσικής, των μουσείων. Ή μπορεί ακόμη ο μη Παριζιάνος να περιδιαβάσει στα πάρκα και στις πλατείες λεωφόρους με τις πολύχρωμες θιπνές και τα όλο ζωή καφέ. Αυτό όμως είναι μια άλλη ιστορία που πρέπει να καταγραφεί ξεχωριστά.

•••

ΟΠΟΙΟΣ ΒΙΑΖΕΤΑΙ ΔΕΝ ΣΚΟΝΤΑΦΤΕΙ

.... ΑΝ ΕΧΕΙ EW BANK

Δεν χρησιμοποιείτε ηλεκτρική σκούπα για ψύλλου πήδημα. Ούτε έχετε, πάντοτε, το χρόνο γι' αυτό... Έχετε, όμως, **EW BANK!**

Η χειροκίνητη σκούπα χαλιών που είναι ελαφριά, πρακτική, εύκολη στη καθημερινή χρήση και πιάνει ελάχιστο χώρο.

- Με ρυθμιζόμενο ύψος, βούρτσας ειδικά για κάθε επιφάνεια (χαλιά, κεραμικά, παρκέ)
- Με ειδικό μοχλό για να αδειάζει εύκολα
- Με εξαιρετικής ποιότητας βούρτσα που αφαιρείται για να καθαρίζει καλύτερα
- Η μοναδική σκούπα με 10 χρόνια εγγύηση
- Αγγλικής κατασκευής του εργοστασίου **PRESTIGE**

Ad. M. K.

Οδός... Τηλ. ...

572.46

Ewbank
MultiSweep